

ἀρ. προετέρτυι, αλ, οε. ἐκ-
τεταμένος, ἔξηπλωμένος,
ἔφηπλωμένος, ἀναπεπταμέ-
νος.

Προστοτά, ώ. θηλ. ἀπλότης,
εἰλικρίνεια, ἀκακία. 2) εύ-
θεια, ἄγνοια, ἀμάθεια. = γρά-
βοςτή.

Προστράνηι, αλ, οε. ἐπιθ. εύ-
ρυχωρος, πλατύς, ἐκτεταμέ-
νος, διεξοδικός. παρβλ. ψη-
ρόκιϊ. § ἐπὶ βιβλίων. ἀντίθ.

τῷ κράτκιϊ - σοκραψένηι. ώς, προστράνηι Κατάχνεις.

κατ' ἔκτασιν κατήχησις.

(290. προστράνηινηιώμινι ζα-
κονοπικάνηιμι. διὰ τῶν διε-
ξοδικωτάτων νομογραφιῶν).
§ τὸ οὐδ. προστράνηοε - ηο.
= προστράνετβο.

Προστράνηω ἐπιρ. διεξοδικῶς,
κατ' ἔκτασιν. *εύρυχώρως,
*ἔκτεταμένως.

Προστράνετβο, α. οὐδ. εύρυχω-
ρία, τὸ εύρυχωρον.

Προστύι, ἀλ, οε. ἐπιθ. ἀπλοῦς
(ἀντίθ. τῷ σλοζένηι). ψι-

λὸς (133. πρέστα ψελούΐκα.
ψιλὸν ἀνθρωπον. ὅρα χύδηι).

2) εἰλικρινὴς, ἀφελὴς, λιτὸς,
ἀνεπιτήδευτος, ἀνεπιτέχνη-

τος, ἀπλοῖκὸς, ἀπλοῦς, ἀ-
κκος, ἀδολος. 3) ἴδιώτης,
ἀμαθῆς, εὐήθης, εὔαπάτητος.
= γράβηι. 4) ὄρθος, ὄρθιος,
ἰσάμενος.

Πρόστω. ἐπιρ. ἀπλῶς, ἀτυ-
θέτως. 2) εἰλικρινῶς, ἀφελῶς,
ἀπλοῖκῶς, ἀνεπιτηδεύτως,
ἀνεπιτεχνήτως. 3) ἀμαθῶς,
εὐήθως, ἀγροίκως. = γράβω.
4) ὄρθῶς. πρόστω ετοάτη. ὄρ-
θῶς ἵστασθαι.

Προτεκάιο, εши. ἀρ.-κόχζ. μ.
-κύ, χέεши. διαρρέω, διατρέχω.

Προτίβλιος, вишисә (ἀποθετ.)
παρτ. προτίβιχсә (και-βιχ-
сә). ἀρ. (с) προτίβιχсә. μ.
сопротивляс (ἢ περιφρασ.).

ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι,
ἀντιτάσσομαι, ἀντίκειμαι,
ἀντιπίπτω, ἀντιβαίνω, ἐνί-
σταμαι, ἀντίπολιτεύομαι,
ἀντιλέγω. = сопротивлѧюс.
(ὁ ἀρ. και ὁ μελ. αὐξάνου-
σι και διὰ τῆς βοζ, ἀλλὰ
σπαν.).

Προτιβлáюс, εшисә. παρτ.
противлáхсә. (οἱ λοιποὶ χρό-
νοι κατὰ τὸ) = τῷ προηγ.
Προτίбникъ, а. ἀρσ. = τῷ ἐ-
πομ. § -χριстóвъ. ἀντίγρо-